

13. aug. 1972

FAKTA

Dato:

13. aug. 1972

Sidetæl:

Tranekær August 2 72 s. 3-7

-gerrings af hvad der er et
se - helt direkte i meget
lidt: to kvadrater hvoraf
det ene er rødt - det
andet blå. hvorfor selve
perceptions processen er meget
overstod.
Der ligger en vis pointe
i denne perception "med
et blåt" - den er så hurtig
overstod at den næppe
må have en slags "effekt"
"eftertanke" i den forstand
at be skuesen når han
er færdig med selve den
direkte perception opstår
der et tom rum som
dets fyldes med en mangde
spørgsmål i be skuesen dets
prover at få mere ud af
hvad han ser (og tænke!).
Der er formodentlig i den-
ne eftertanke som rum op-
-levelsen har mulighed

for at opstå.
Allt dette er naturligt for
-modning - noget man ikke
kan vide noget om, så denne
formodning - kan have mange
forskellige betydeligheder og
tilsede kan man opvunde
på selve eksistensen af "R+B"
propositionen - dette er den
er til er nok det centrale
moment.

T.Rancher. 13-8-22
"Hvis en mand retter sin
tanke mod sunne objekter,
så opstår der hos ham
en tilknytning til dem;
denne tilknytning avler
be græ: "te gettes" avler
v tede"
Bh u gavadajida.

Om "R+B"

Dette næsten imlt - som
derfra næsten slår over i
sin modsetning og bliver
voldsom mægt.

Man må bestandigt være
mistænksom: hvor meget har
andre årsager (forfængelighed -
ogrisme - Sines's strid) vand
gænt kunstneriske?

Er det ikke et krampe-
mæssigt forsøg på at skæjde
forrest: at man maler?
Når ser man at vedhænde
sig - hvad man egentlig
gjør?

Man gør noget, man forsøger
at give det udseende af
at man gør noget andet.

Man gør noget som man
på grund af omgivelserne
ikke vil vedgå at man
gør - man benytter handling-
ens bekvemmelighed - ved at
give handlingen andet
navn.

Er det et billede?
Er det maleri? Et objekt?
Eller er det noget helt
andet? Et helt specielt
objekt, der kun i begre-
-set omgives kun som nærlig-
-hed med de øvrige af
verdens objekter? Må
et objekt hvis det ikke
er at være objekt, man
igen (dramatisk) i a - ved
hjælp af objektet) noget helt
andet.

Det kan ikke benægtes
som værende objekt, men

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

De berettigelsen, betydeligheden,
tjener ikke i det udtryk -
karakteristika, dets betydning
tjener heller ikke i et værk
billedet - maleri, det er i
så fald det samme billede
- eller, den samme i kronografi
fra gængs til gængs - og det
kan kun, som rent teknisk
fordel, kaldes maleri, ikke
i et dybt mere konsekvent.

Det er det samme (billedet -
maleri) gængs på gængs, 1-2
eller 200 hundrede eller ingen
forskell - formstrukturen er den
samme, det er de samme
for farver. Selv hvor der er
en forskel i materiale i den
enkelte farve eller farverne
indbyrdes er det det samme
- mere i to kvadrater - et

rodt - et blåt.
Disse eventuelle forskelle er be-
-tydeligheds løse i forhold til
den tekniske struktur og op-
-lyste.

Kunst kan kun kaldes
som det enkelte.

Om hver ting af et sprog
i kunsten kan kun være
et nødvendigt onde - da
selv kunsten ikke er et
sprog.

Det særlige ved kunsten er
måske netop dette at det
ikke eksisterer (eller kan opstå)
vi kan handle farverne, men
af den nødvendige vis må
lade sig drøns porten ved hjælp

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

af disse, men i intet til-
fælde kan gøres i den hense-
med dem.

Kunsten må det være det
hvorefter den ikke kan føles
som Wittgensteins sprog.

"Kunstneren er visse-
lig en som er givet i handling.
Denne handling finder sted
i livet og ikke i den for-
bavelse. Den der lever med
dybt ind i livet er derfor den sande
kunstner."

Kristian Munk

"Den mand som spiller
violin med kunstnerisk
dybt ind i livet og hvis
er rettet mod be-
rygtelse, er ikke inter-
essant."

violinisten, han udnytter den
blot for at blive berømt,
"jeg" er en tungt ligesom
med musikken, og så det
er det også med forfatteren
eller maleren der skaber mod
berømmelse.

— i lid —
"Men den kunstneriske dybt-
hed og skønheden som er
den og dybt ind i handling
må ikke hvide dagen igennem,
og ikke være noget på linie
på dagen."

— i lid —
"Af hængselhed sender den ene
eller en anden form og dybt-
hedens, den kunstneriske
dybt heds oplyser"

— i lid —

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

"Kunst er ~~for~~ "pø"ets fra-
-vær"
— ibid —
"Dette er den største Kunst:
at leve lykkelig i alle
livets forhold"
— ibid —
oro ————
Trænekter. 15-8-72.
Jeg er på alle punkter
fuld stændig ude og skide
for ikke tilblid. Kun i lyde
fra de mening i mgl.
hvad kan mit privat liv
eller mit arbejde. Måske
skuffes forvirringen - udsigts-
-lids huden med op i at pø
søger en mening?
Jø føler mig sidende
med tomme hænder - hvor
hvor mit arbejde min tilværel-
-se i det hele 'høst forst
mig hen? Hvor skulle pø
færes hen? Er det 'bte blot
fordi pø har opstillet et ideal
og pø synes det skulle op-
-stå af resultat?
Jeg har en fornemmelse af
at alene i lumen, en eller
en anden pligtfølelse, driver mig
til at arbejde - i irrealitet -
-den findes ingen til opret -
-lids end med vordig hæl -
-bror pø da - måske er den
der uden pø mig kan på
pæl på dem.
Måske stængtes det at pø
befinder mig på et punkt
hvor den form pø hidtil
har bebygget mig af føles
i tilstand her - og at pø søger
af den og mod en mig form den